

บทที่ 4

ผลการทดลอง

การทดลองที่ 1

1. ผลของโบรอนต่อองค์ประกอบผลผลิต

1.1 จำนวนหน่อ/ต้น

จำนวนหน่อของข้าวสาลีพันธุ์ Fang 60 SW41 รวมทั้งข้าวบาร์เลย์พันธุ์ CMBL 92029 และ BCMU 96-9 ไม่มีการตอบสนองต่อการเพิ่มระดับของโบรอน ส่วนข้าวสาลีพันธุ์ Tatiara และข้าวบาร์เลย์พันธุ์ BRB 9 จำนวนหน่อลดลง 30 – 40% เมื่อเพิ่มระดับโบรอน โดยเฉลี่ยแล้วข้าวสาลีทั้งสามพันธุ์มีจำนวนหน่อ/ต้น เฉลี่ยต่ำกว่าข้าวบาร์เลย์ในทุกระดับโบรอน (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อการสร้างหน่อ (จำนวนหน่อ/ต้น) ในข้าวสาลี และข้าวบาร์เลย์

พันธุ์ (G)	ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)			
	0	0.1	0.33	5
ข้าวสาลี				
Fang 60	3.5 aA	3.5 aA	3.4 aA	3.8 aA
SW41	4.5 aAB	3.6 aA	3.7 aA	4.0 aA
Tatiara	6.9 bB	8.6 cC	4.6 aA	4.4 aA
ข้าวบาร์เลย์				
BRB 9	13.8 cD	10.7 bC	9.7 abB	8.2 aB
BCMU 96-9	10.0 cC	6.3 aB	9.2 bcB	7.7 abB
CMBL 92029	13.8 bD	12.6 abCD	11.0 aB	13.0 abC
		G	B	GxB
F - test		**	**	**
LSD(0.05)		1.1	0.9	2.3

** แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ตัวอักษรพิมพ์เล็กที่ตามหลังตัวเลขในแถวเดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ที่ตามหลังตัวเลขในคอลัมน์เดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

1.2 จำนวนรวง/ต้น

การเพิ่มระดับโบรอนไม่ทำให้ข้าวสาลีทั้งสามพันธุ์ รวมทั้งข้าวบาร์เลย์พันธุ์ CMBL 92029 มีจำนวนรวงเพิ่มขึ้น ยกเว้นข้าวบาร์เลย์พันธุ์ BRB 9 ที่ระดับโบรอน 0 μM จะมีจำนวน 10 รวง/ต้น และจำนวนรวงลดลงเมื่อเพิ่มระดับโบรอนจนเหลือเพียง 6 รวง ที่ 5 μM แต่ในทางตรงกันข้ามข้าวบาร์เลย์พันธุ์ BCMU 96-9 จะมีจำนวนรวงเพิ่มขึ้นประมาณ 2 รวงจากเมื่อไม่ใส่โบรอนแล้วเพิ่มโบรอนเป็น 5 μM ในสภาพที่ไม่ใส่โบรอนข้าวบาร์เลย์พันธุ์ BCMU 96-9 มีจำนวนรวงไม่ต่างกับข้าวสาลีทั้งสามพันธุ์คือ 3.5-4.8 รวง ส่วนข้าวบาร์เลย์พันธุ์ BRB 9 มีจำนวนรวงสูงสุดคือ 10 รวงและรองลงมาเป็นพันธุ์ CMBL 92029 มี 6.2 รวง (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อการสร้างรวง (จำนวนรวง/ต้น) ในข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์

พันธุ์ (G)	ระดับโบรอน (μM B)			
	0	0.1	0.33	5
ข้าวสาลี				
Fang 60	3.5 aA	3.4 aA	3.4 aA	3.8 aA
SW41	4.0 aA	3.6 aA	3.3 aA	3.4 aA
Tatiara	4.8 aA	3.6 aA	4.2 aAB	4.2 aA
ข้าวบาร์เลย์				
BRB 9	10.0 bC	7.8 aC	7.1 aC	6.3 aC
BCMU 96-9	3.9 aA	4.6 abA	5.5 abBC	5.7 bBC
CMBL 92029	6.2 aB	6.0 aBC	6.8 aC	7.1 aC
		G	B	GxB
F - test		**	ns	**
LSD (0.05)		1.3		1.8

** แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ns ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)

ตัวอักษรพิมพ์เล็กที่ตามหลังตัวเลขในแถวเดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ที่ตามหลังตัวเลขในคอลัมเดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

1.3 จำนวนช่อดอกย่อย/รวง

จำนวนช่อดอกย่อยของข้าวสาลีทั้ง 3 พันธุ์ รวมทั้งข้าวบาร์เลย์พันธุ์ BRB 9 ไม่ตอบสนองต่อการเพิ่มระดับโบรอนโดยข้าวสาลีทั้งสามพันธุ์จะมี 13.0-15.8 ช่อดอกย่อยและพันธุ์ BRB 9 มีประมาณ 8.9-10.0 ช่อดอกย่อย ส่วนในข้าวบาร์เลย์พันธุ์ BCMU 96-9 และ CMBL 92029 มีจำนวนช่อดอกย่อย 20.2 และ 13.0 ตามลำดับเมื่อปลูกในสภาพที่ไม่ใส่โบรอน เมื่อเพิ่มโบรอนเป็น 0.1 μM จำนวนช่อดอกย่อยของ BCMU 96-9 จะเพิ่มขึ้นอีก > 4 ช่อดอกย่อย และไม่เพิ่มขึ้นอีกเมื่อเพิ่มโบรอนไปจนถึง 5 μM ส่วนพันธุ์ CMBL 92029 พบว่าที่ระดับโบรอน 0 μM จะมีจำนวน 13 ช่อดอกย่อย เมื่อเพิ่มระดับโบรอนเป็น 0.1 μM จำนวนช่อดอกย่อยเพิ่มขึ้นเป็น 15 และเมื่อเพิ่มโบรอนเป็น 0.33 μM จำนวนช่อดอกย่อยไม่เปลี่ยนแปลงแต่จะเพิ่มขึ้นอีกประมาณ 2 ช่อดอกย่อยเป็น 17.6 เมื่อเพิ่มโบรอนเป็น 5 μM ซึ่งทุกๆ ระดับโบรอน เดียวกัน ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ BRB 9 จะมีจำนวนช่อดอกย่อยต่ำกว่าพันธุ์อื่นๆ ส่วน BCMU 96-9 เป็นพันธุ์ที่มีจำนวนช่อดอกย่อย/รวงสูงที่สุดส่วนข้าวสาลีทั้งสามพันธุ์ รวมทั้งข้าวบาร์เลย์พันธุ์ CMBL 92029 จะมีจำนวนช่อดอกย่อย/รวงอยู่ระหว่างพันธุ์ BRB 9 และ BCMU 96-9 (ตารางที่ 3)

1.4 จำนวนเมล็ด/รวง

ข้าวสาลีพันธุ์ Fang 60 มีจำนวนเมล็ด/รวง เพิ่มขึ้นเล็กน้อยประมาณ 13% เมื่อเพิ่มระดับโบรอนเป็น 0.33 โดยจะเพิ่มจาก 33.9 เป็น 38.2 เมล็ด และเมื่อเพิ่มระดับโบรอนเป็น 5 μM พบว่าจำนวนเมล็ดไม่เปลี่ยนแปลง ส่วนพันธุ์ SW41 และ CMBL 92029 ตอบสนองต่อระดับโบรอนในแบบเดียวกันคือ เมื่อไม่ใส่โบรอนมีเมล็ด 18.8 และ 1.8 เมล็ด ตามลำดับ และเมื่อเพิ่มระดับโบรอนเป็น 0.1 μM จำนวนเมล็ดเพิ่มขึ้นเป็น 23.4 และ 3.5 เมล็ด และจำนวนเมล็ดไม่เปลี่ยนแปลงเมื่อเพิ่มระดับโบรอนเป็น 0.33 μM แต่จะเพิ่มขึ้นเป็น 27.2 และ 7.3 เมล็ดเมื่อเพิ่มระดับโบรอนเป็น 5 μM ในพันธุ์ Tatiara และ BCMU 96-9 เมื่อใส่โบรอน 0.1 μM หรือ ไม่ใส่ มีเมล็ดไม่เกิน 1 ในพันธุ์ Tatiara และ 3.7 เมล็ดในพันธุ์ BCMU 96-9 เมื่อเพิ่มโบรอนเป็น 0.33 μM การคิดเมล็ดเพิ่มขึ้นเป็น 6.1 และ 5.5 เมล็ด ตามลำดับและเพิ่มขึ้นอีกประมาณ 4 และ 2 เท่า เมื่อเพิ่มโบรอนเป็น 5 μM ส่วนในพันธุ์ BRB 9 นั้นพบว่า การเพิ่มโบรอนไปจนถึง 0.33 μM ทำให้มีจำนวนเมล็ดเพิ่มขึ้นจาก 2.9 เป็น 5.0 และ 6.9 แต่จะไม่เพิ่มขึ้นอีกเมื่อเพิ่มโบรอนเป็น 5 μM ในสภาพที่ไม่ใส่โบรอนแม้ว่าข้าวสาลีพันธุ์ Tatiara จะมีจำนวนช่อดอกย่อย/รวง สูงกว่าข้าวบาร์เลย์ทั้งสามพันธุ์ แต่กลับมีจำนวนเมล็ด/รวงต่ำกว่าหรือแทบไม่คิดเมล็ดเลย ในขณะที่ข้าวบาร์เลย์ทั้งสามพันธุ์คิดเมล็ด 1.8-3.1 เมล็ด/รวง ส่วน Fang 60 เป็นพันธุ์ที่มี

เมล็ดสูงที่สุดคือ 33.9 เมล็ด รองลงมาเป็น SW41 มี 18.8 เมล็ด และเมื่อเพิ่มระดับโบรอนเป็น 5 μM ทุกๆ พันธุ์มีจำนวนเมล็ด/รวง เพิ่มขึ้น โดยในกลุ่มของข้าวบาร์เลย์พบว่าพันธุ์ BRB 9 และพันธุ์ CMBL 92029 มีเมล็ด 7.1 และ 7.3 ตามลำดับ ส่วนพันธุ์ BCMU 96-9 มีเมล็ดมากกว่าทั้งสองพันธุ์ คือ 10.8 เมล็ด สำหรับกลุ่มข้าวสาลีนั้นพันธุ์ Fang 60 เป็นพันธุ์ที่มีเมล็ดสูงที่สุดคือ 37.5 รองลงมาเป็น SW41 มี 27.2 และพันธุ์ Tatiara มี 23.8 เมล็ด/รวง (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 3 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อการสร้างช่อดอกย่อย (จำนวนช่อดอกย่อย/รวง) ในข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์

พันธุ์ (G)	ระดับโบรอน (μM B)			
	0	0.1	0.33	5
ข้าวสาลี				
Fang 60	14.3 aC	14.2 aBC	14.6 aBC	14.4 aBC
SW41	13.0 aB	13.7 aB	13.9 aB	14.0 aB
Tatiara	15.7 aD	15.8 aD	15.4 aCD	15.6 aC
ข้าวบาร์เลย์				
BRB 9	8.9 aA	9.9 aA	10.0 aA	9.2 aA
BCMU 96-9	20.2 aE	25.6 cE	24.0 bE	24.2 bE
CMBL 92029	13.0 aB	15.0 bCD	15.9 bD	17.6 cD
		G	B	GxB
F - test		**	**	**
LSD (0.05)		0.6	0.5	1.2

** แสดงอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ตัวอักษรพิมพ์เล็กที่ตามหลังตัวเลขในแถวเดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ที่ตามหลังตัวเลขในคอลัมน์เดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ตารางที่ 4 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อจำนวนเมล็ด/รวง ในข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์

พันธุ์ (G)	ระดับโบรอน (μM B)			
	0	0.1	0.33	5
ข้าวสาลี				
Fang 60	33.9 aD	34.6 aE	38.2 bE	37.5 bE
SW41	18.8 aC	23.4 bD	24.1 bD	27.2 cD
Tatiara	0.1 aA	0.9 aA	6.1 bB	23.8 cC
ข้าวบาร์เลย์				
BRB 9	2.9 aB	5.0 bC	6.9 cB	7.1 cA
BCMU 96-9	3.1 aB	3.7 aB	5.5 bB	10.8 cB
CMBL 92029	1.8 aB	3.5 bB	3.8 bA	7.3 cA
		G	B	GxB
F - test		**	**	**
LSD (0.05)		0.8	0.6	1.6

** แสดงอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ตัวอักษรที่ตามหลังตัวเลขในแถวเดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ที่ตามหลังตัวเลขในคอลัมน์เดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

1.5 ดัชนีการติดเมล็ด

ดัชนีการติดเมล็ด (Grain set index) ไม่มีการตอบสนองต่อการเพิ่มระดับโบรอนในข้าวสาลีพันธุ์ Fang 60 โดยที่ทุกระดับโบรอนจะมีค่า GSI อยู่ระหว่าง 94.4-98.7% นอกเหนือจากพันธุ์ Fang 60 แล้วในพันธุ์อื่นๆ นั้นการเพิ่มระดับโบรอนทำให้ดัชนีการติดเมล็ดเพิ่มขึ้น แต่เพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่างกัน คือ ในข้าวสาลีพันธุ์ SW41 มีดัชนีการติดเมล็ดประมาณ 70% เมื่อไม่ใส่หรือใส่โบรอน 0.1 μM และเมื่อเพิ่มโบรอนเป็น 5 μM ดัชนีการติดเมล็ดเพิ่มเป็น 82% ส่วนข้าวสาลีพันธุ์ Tatiara , ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ BCMU 96-9 และ CMBL 92029 ตอบสนองต่อระดับโบรอนในแบบเดียวกัน คือเมื่อเพิ่มระดับโบรอนขึ้นไปเป็น 0.33 μM ทั้ง 3 พันธุ์มีดัชนีการติดเมล็ดไม่เกิน 30% และเมื่อเพิ่มโบรอนเป็น 5 μM พันธุ์ BCMU 96-9 และ CMBL 92029 มีดัชนีการติดเมล็ดเพิ่มขึ้นประมาณ 1 เท่าตัว เป็น 54.6 และ 41.6% ตามลำดับ ส่วนพันธุ์ Tatiara จะเพิ่มขึ้นมากกว่า 4 เท่าตัวเป็น 61.2% สำหรับข้าวบาร์เลย์พันธุ์

BRB 9 เมื่อไม่ใส่โบรอนจะมีดัชนีการติดเมล็ด 32.2% และเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มระดับของโบรอนเป็น 57.5% ที่ระดับโบรอน 0.1 μM และ 67.6% ที่ระดับโบรอน 0.33 μM เมื่อเพิ่มระดับโบรอนเป็น 5 μM ดัชนีการติดเมล็ดเพิ่มขึ้นอีกเป็น 77% ที่โบรอน 0-0.33 μM ดัชนีการติดเมล็ดสูงสุดไปต่ำสุดดังนี้คือ Fang 60, SW41, BRB 9, BCMU 96-9, CMBL 92029 และTatiara แต่ที่โบรอน 0.33 μM ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ BCMU 96-9 และ CMBL 92029 มีดัชนีการติดเมล็ดไม่แตกต่างกันคือ 28 และ 22% ตามลำดับ ส่วนที่ระดับโบรอน 5 μM ดัชนีการติดเมล็ดสูงสุดยังเป็น Fang 60 (98%) รองลงมาคือ SW41 และ BRB 9 (82%, 77%), Tatiara กับ BCMU 96-9 (61%, 55%) และ CMBL 92029 ซึ่งมีดัชนีการติดเมล็ดต่ำที่สุดคือ 42% (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อดัชนีการติดเมล็ด ในข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์

พันธุ์ (G)	ระดับโบรอน (μM B)			
	0	0.1	0.33	5
ข้าวสาลี				
Fang 60	94.8 aF	94.4 aF	98.7 aE	98.5 aD
SW41	67.3 aE	74.6 bE	77.4 bcD	81.9 cC
Tatiara	0.2 aA	1.9 aA	13.0 bA	61.2 cB
ข้าวบาร์เลย์				
BRB 9	32.2 aD	57.5 bD	67.6 cC	76.7 dC
BCMU 96-9	23.4 aC	24.8 aC	28.4 aB	54.6 bB
CMBL 92029	12.5 aB	13.5 aB	22.0 bB	41.6 cA
		G	B	GxB
F - test		**	**	**
LSD (0.05)		3.6	2.9	7.2

** แสดงอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ตัวอักษรพิมพ์เล็กที่ตามหลังตัวเลขในแถวเดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ที่ตามหลังตัวเลขในคอลัมน์เดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

1.6 อายุการออกรวง

อายุการออกรวงของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์ตอบสนองต่อระดับของโบรอนไม่แตกต่างกัน ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว ที่ระดับโบรอน 0 μM จะออกรวงช้าที่สุด และการออกรวงจะเร็วขึ้นที่ระดับโบรอนสูง ขึ้น และพันธุ์ที่มีอายุการออกรวงช้ากว่าพันธุ์อื่นๆ คือ ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ CMBL 92029 มีอายุการออกรวงเฉลี่ย 73 วัน รองลงมาเป็น BCMU 96-9, Tatiara, SW41, Fang 60 และ BRB 9 โดยมีอายุการออกรวง 60, 58, 52, 46 และ 41 วัน ตามลำดับ (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 อิทธิพลของระดับโบรอนต่ออายุการออกรวงในข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์

พันธุ์ (G)	ระดับโบรอน (μM B)				เฉลี่ย
	0	0.1	0.33	5	
ข้าวสาลี					
Fang 60	47.0	46.0	45.3	44.3	45.7 B
SW41	52.7	51.0	51.7	52.3	51.9 C
Tatiara	60.3	58.0	57.0	55.0	57.6 D
ข้าวบาร์เลย์					
BRB 9	42.0	41.3	40.7	40.3	41.1 A
BCMU 96-9	61.7	59.3	59.3	58.0	59.6 E
CMBL 92029	74.7	74.3	71.7	71.7	73.1 F
เฉลี่ย	56.4 c	55.0 b	54.3 ab	53.6 a	
		G	B	GxB	
F - test		**	**	ns	
LSD (0.05)		1.6	1.3		

** แสดงอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ns ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)

ตัวอักษรที่ตามหลังตัวเลขในแถวเดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ที่ตามหลังตัวเลขในคอลัมน์เดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

2. ความเข้มข้นของโบรอนในเนื้อเยื่อ (mg B/kg)

2.1 ในรวง

เมื่อเพิ่มระดับโบรอนจาก 0.1 μM และไม่ใส่เป็น 0.33 μM ทั้งข้าวสาลีพันธุ์ Fang 60 และ SW41 มีความเข้มข้นของโบรอนในรวงเพิ่มจาก 7.78 และ 8.53 mg B/kg เป็น 9.93 และ 10.92 mg B/kg ตามลำดับและเมื่อเพิ่มโบรอนเป็น 5 μM พบว่าความเข้มข้นของโบรอนในรวงไม่เปลี่ยนแปลง ส่วนในข้าวสาลีพันธุ์ Tatiara และข้าวบาร์เลย์พันธุ์ CMBL 92029 พบว่าเมื่อไม่ใส่โบรอนจะมีความเข้มข้นของโบรอนในรวง 4.89 และ 4.07 mg B/kg ซึ่งต่ำกว่าพันธุ์อื่นๆ และเมื่อเพิ่มระดับโบรอนเป็น 5 μM ทำให้โบรอนในรวงเพิ่มขึ้นเป็น 7.27 และ 6.14 mg B/kg ตามลำดับ สำหรับข้าวบาร์เลย์พันธุ์ BRB 9 ที่โบรอน 0 μM มีโบรอนเพียง 6.61 mg B/kg และความเข้มข้นของโบรอนในรวงเพิ่มขึ้นเป็น 9.46 mg B/kg ที่ระดับโบรอน 0.1 μM เมื่อเพิ่มระดับโบรอนไปจนถึง 0.33 μM ความเข้มข้นเพิ่มขึ้นเป็น 12.3 mg B/kg ซึ่งไม่ต่างกับที่ระดับโบรอน 5 μM ส่วนความเข้มข้นของโบรอนในพันธุ์ BCMU 96-9 ไม่สนองต่อการเพิ่มระดับของโบรอน ในสภาพที่ไม่ใส่โบรอน ข้าวสาลีพันธุ์ Fang 60 SW41 และข้าวบาร์เลย์พันธุ์ BCMU 96-9 มีความเข้มข้นของโบรอนในรวงไม่ต่างกันและสูงกว่าพันธุ์อื่นๆ คือ 8.53-9.34 mg B/kg ตามลำดับ รองลงมาเป็นพันธุ์ BRB 9 มี 6.61 mg B/kg ส่วนพันธุ์ Tatiara และพันธุ์ CMBL 92029 มีความเข้มข้นของโบรอนต่ำสุดคือ 4.89 และ 4.07 mg B/kg แต่เมื่อเพิ่มระดับโบรอนขึ้นไปจนถึงระดับ 5 μM พันธุ์ CMBL 92029 ยังคงเป็นพันธุ์ที่มีความเข้มข้นของโบรอนต่ำกว่าพันธุ์อื่นๆ คือ 6.14 mg B/kg ส่วนพันธุ์ที่มีความเข้มข้นสูงสุดได้แก่พันธุ์ BRB 9 มี 12.81 mg B/kg รองลงมาเป็นพันธุ์ Fang 60 และ SW41 มี 10.43 และ 10.93 mg B/kg ตามลำดับ และตามด้วยพันธุ์ Tatiara ซึ่งมีความเข้มข้น 7.27 mg B/kg (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อความเข้มข้นของ โบรอน (mg B/kg) ในรวงของข้าวสาลี และข้าวบาร์เลย์

พันธุ์ (G)	ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)			
	0	0.1	0.33	5
ข้าวสาลี				
Fang 60	8.53 aCD	8.79 aBC	9.93 bC	10.43 bD
SW41	7.78 aC	8.21 aB	10.92 bC	10.93 bD
Tatiara	4.89 aA	5.38 aA	6.41 bcA	7.27 cB
ข้าวบาร์เลย์				
BRB 9	6.61 aB	9.46 bC	12.27 cD	12.81 cE
BCMU 96-9	9.34 bD	8.51 abBC	8.18 aB	9.28 bC
CMBL 92029	4.07 aA	5.00 abA	5.67 bcA	6.14 cA
		G	B	GxB
F - test		**	ns	**
LSD (0.05)		0.7		1.0

** แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ตัวอักษรพิมพ์เล็กที่ตามหลังตัวเลขในแถวเดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ที่ตามหลังตัวเลขในคอลัมน์เดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

2.2 ไบโชนง

ความเข้มข้นในไบชนงของแต่ละพันธุ์จะเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มระดับของโบรอน ยกเว้นพันธุ์ CMBL 92029 ซึ่งพบว่าไบชนงมีความเข้มข้นของโบรอนไม่เปลี่ยนแปลงเมื่อเพิ่มระดับโบรอนคือมีโบรอนตั้งแต่ 6.87-7.70 mg B/kg ส่วนพันธุ์ BRB 9 ซึ่งเป็นพันธุ์ที่มีความเข้มข้นของโบรอนในไบชนงสูงกว่าพันธุ์อื่นๆ ในทุกๆระดับโบรอนโดยมีความเข้มข้นของโบรอนตั้งแต่ 13.17-15.53 mg B/kg สำหรับที่ระดับโบรอน 0-0.33 μM ข้าวสาลีพันธุ์ Fang 60 มีโบรอนในไบชนงตั้งแต่ 9.28-12.10 mg B/kg และความเข้มข้นจะเพิ่มขึ้นอีก 33% เป็น 16.19 mg B/kg ที่ระดับโบรอน 5 μM เช่นเดียวกันกับข้าวบาร์เลย์พันธุ์ BCMU 96-9 ที่มีความเข้มข้นของโบรอนในไบชนง 4.59-6.54 mg B/kg และเพิ่มขึ้นอีก 33% เป็น 8.72 mg B/kg ที่ระดับโบรอน 5 μM สำหรับพันธุ์ SW41 นั้น ความเข้มข้นของโบรอนในไบชนงที่ระดับโบรอน 0.33 μM จะสูงกว่าที่ระดับ 0 และ 0.1 μM ประมาณ 20% โดยที่โบรอน 0 และ 0.1 μM มีความเข้มข้นของโบรอน 7.5 และ 7.7 mg B/kg ตามลำดับ ส่วนที่โบรอน 0.33 μM เป็น 9.28 mg B/kg และเมื่อเพิ่มระดับโบรอนเป็น 5 μM พบว่าความเข้มข้นเพิ่มขึ้นอีก 54% เป็น 14.34 mg B/kg ส่วนความเข้มข้นโบรอนในไบชนงของพันธุ์ Tatiara ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเมื่อเพิ่มระดับโบรอนจนถึง 0.33 μM โดยมีความเข้มข้นตั้งแต่ 3.79-4.45 mg B/kg แต่เมื่อเพิ่มระดับโบรอนเป็น 5 μM ความเข้มข้นจะเพิ่มขึ้นถึง 82% เป็น 8.1 mg B/kg ในสภาพที่ไม่ใส่โบรอน พบว่า ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ BRB 9 มีความเข้มข้นของโบรอนในไบชนงสูงสุด คือ 13.17 mg B/kg และต่อมาเป็นข้าวสาลีพันธุ์ Fang 60 ซึ่งมีโบรอน 9.28 mg B/kg ส่วนพันธุ์ SW41 และพันธุ์ CMBL 92029 มีโบรอนไม่ต่างกันคือ 7.5 และ 6.87 mg B/kg พันธุ์ Tatiara และพันธุ์ BCMU 96-9 มีโบรอนในไบชนงไม่ต่างกันและมีอยู่ต่ำที่สุดคือ 3.79 และ 4.59 mg B/kg ส่วนที่ระดับโบรอน 5 μM นั้น พันธุ์ BRB 9 ก็ยังคงเป็นพันธุ์ที่มีความเข้มข้นของโบรอนสูงและไม่แตกต่างกับพันธุ์ Fang 60 และ SW41 โดยมีความเข้มข้นในไบชนง 15.59, 16.19 และ 14.34 mg B/kg ตามลำดับสำหรับพันธุ์ Tatiara, BCMU 96-9 และ CMBL 92029 เป็นกลุ่มที่มีความเข้มข้นโบรอนในไบชนงต่ำกว่าสามพันธุ์แรกที่กำลังกล่าวมาโดยมีความเข้มข้น 8.10, 8.72 และ 7.67 mg B/kg ตามลำดับ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อความเข้มข้นของโบรอน (mg B/kg) ในใบธงของข้าวสาลี และข้าวบาร์เลย์

พันธุ์ (G)	ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)			
	0	0.1	0.33	5
ข้าวสาลี				
Fang 60	9.28 aC	10.94 bC	12.10 cD	16.19 dC
SW41	7.50 aB	7.70 aB	9.29 bC	14.34 cB
Tatiara	3.79 aA	4.11 aA	4.45 aA	8.10 bA
ข้าวบาร์เลย์				
BRB 9	13.17 aD	13.41 abD	14.65 bcE	15.59 cBC
BCMU 96-9	4.59 aA	5.38 abA	6.54 bB	8.72 cA
CMBL 92029	6.87 aB	7.01 aB	7.70 aB	7.67 aA
		G	B	GxB
F - test		**	**	**
LSD (0.05)		0.9	0.7	1.4

** แสดงอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ตัวอักษรพิมพ์เล็กที่ตามหลังตัวเลขในแถวเดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ที่ตามหลังตัวเลขในคอลัมน์เดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

2.3 ใน YEB (Yountgest emerged blade)

ความเข้มข้นของโบรอนใน YEB เมื่อไม่ใส่โบรอนและเพิ่มระดับโบรอนไปจนถึง $5 \mu\text{M}$ พบว่า ข้าวสาลีพันธุ์ Fang 60 มีความเข้มข้นของโบรอนอยู่ระหว่าง 10.1-12.02 mg B/kg และ 7.51-11.01 mg B/kg ใน พันธุ์ SW41 ส่วนพันธุ์ Tatiara อยู่ระหว่าง 4.33-7.22 mg B/kg สำหรับข้าวบาร์เลย์พันธุ์ BRB 9 อยู่ระหว่าง 7.46-12.67 mg B/kg และ 4.18-6.15 mg B/kg ในพันธุ์ BCMU 96-9 ส่วนพันธุ์ CMBL 92029 อยู่ระหว่าง 2.59-5.58 mg B/kg โดยจะพบว่าในสภาพที่ไม่ใส่โบรอนพันธุ์ Fang 60 จะมีความเข้มข้นโบรอนใน YEB สูงกว่าพันธุ์อื่นๆ คือ 10.1 รองลงมาเป็น พันธุ์ SW41 และ BRB 9 โดยจะมีความเข้มข้นโบรอน 7.51 และ 7.46 mg B/kg ตามลำดับ ส่วนพันธุ์ Tatiara และ BCMU 96-9 มีความเข้มข้น 4.42 และ 4.18 mg B/kg ตามลำดับ สำหรับพันธุ์ที่มีความเข้มข้นต่ำสุดเป็น 2.59 mg B/kg

คือพันธุ์ CMBL 92029 เมื่อเพิ่มระดับโบรอนเป็น 5 μM สามารถแบ่งกลุ่มพันธุ์ที่มีความเข้มข้นของโบรอนใน YEB สูงและต่ำได้ดังนี้ คือกลุ่มที่มีความเข้มข้นสูง 11.01-12.67 mg B/kg ได้แก่ข้าวสาลีพันธุ์ SW41, Fang 60 และข้าวบาร์เลย์พันธุ์ BRB 9 ส่วนกลุ่มที่มีความเข้มข้นต่ำคือ 5.58-7.22 mg B/kg ได้แก่ข้าวบาร์เลย์พันธุ์ CMBL 92029 , BCMU 96-9 และข้าวสาลีพันธุ์ Tatiara (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อความเข้มข้นของโบรอน (mg B/kg) ใน YEB ของข้าวสาลี และข้าวบาร์เลย์

พันธุ์ (G)	ระดับโบรอน (μM B)			
	0	0.1	0.33	5
ข้าวสาลี				
Fang 60	10.10 aD	11.57 bcE	10.13 aC	12.02 cCD
SW41	7.51 aC	7.57 aC	8.57 aB	11.01 bC
Tatiara	4.42 aB	5.69 bB	4.33 aA	7.22 cB
ข้าวบาร์เลย์				
BRB 9	7.46 aC	9.00 bD	12.11 cD	12.67 cD
BCMU 96-9	4.18 aB	4.87 aB	4.53 aA	6.15 bAB
CMBL 92029	2.59 aA	3.63 abA	4.18 bA	5.58 cA
		G	B	GxB
F - test		**	**	**
LSD (0.05)		0.8	0.6	1.2

** แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ตัวอักษรพิมพ์เล็กที่ตามหลังตัวเลขในแถวเดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ที่ตามหลังตัวเลขในคอลัมน์เดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

2.4 ในราก

เมื่อเพิ่มระดับโบรอนพบว่าโบรอนในรากของพันธุ์ Fang 60 และ SW41 ไม่เปลี่ยนแปลงคือจะอยู่ระหว่าง 12.73-13.45 และ 11.42-13.06 mg B/kg ตามลำดับ ส่วนในพันธุ์ Tatiara จะเพิ่มจาก 9.46 เป็น 12.99 mg B/kg เมื่อเพิ่มโบรอนเป็น 0.33 μM และไม่เพิ่มขึ้นอีกเมื่อเพิ่มระดับโบรอนเป็น 5 μM ในข้าวบาร์เลย์พันธุ์ BCMU 96-9 พบว่าความเข้มข้นโบรอนในรากไม่สนองต่อการเพิ่มระดับของโบรอน ส่วนพันธุ์ BRB 9 เมื่อเพิ่มระดับโบรอนแนวโน้มของโบรอนในรากจะลดลง และ CMBL 92029 ความเข้มข้นของโบรอนในรากที่ระดับโบรอน 5 μM จะสูงกว่าที่ 0-0.33 μM สำหรับที่โบรอน 0 μM พันธุ์ Fang 60, SW41, Tatiara, BCMU 96-9 และ CMBL 92029 มีโบรอนในส่วนของรากไม่แตกต่างกัน คือประมาณ 9.5–13.1 mg B/kg แต่ในรากของพันธุ์ BRB 9 มีโบรอนสูงกว่าพันธุ์อื่นๆ คือ 25.21 mg B/kg (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อความเข้มข้นของโบรอน (mg B/kg) ในรากของข้าวสาลี และข้าวบาร์เลย์

พันธุ์ (G)	ระดับโบรอน (μM B)			
	0	0.1	0.33	5
ข้าวสาลี				
Fang 60	12.73 aB	12.82 aD	11.55 aAB	13.45 aAB
SW41	13.06 aB	11.81 aCD	13.19 aB	11.42 aA
Tatiara	9.46 aA	9.46 aA	12.99 bB	13.19 bAB
ข้าวบาร์เลย์				
BRB 9	25.21 cD	18.37 abE	16.35 aC	19.89 bC
BCMU 96-9	12.01 abB	10.18 aABC	12.87 bAB	13.78 bB
CMBL 92029	11.16 aAB	12.27 aCD	10.77 aA	14.50 bB
		G	B	GxB
F - test		**	**	**
LSD (0.05)		1.5	1.2	2.2

** แยกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ตัวอักษรพิมพ์เล็กที่ตามหลังตัวเลขในแถวเดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ที่ตามหลังตัวเลขในคอลัมน์เดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

2.5 ในส่วนที่เหลือ

การเพิ่มระดับโบรอนไม่ทำให้ทั้งข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์ สนองต่อระดับโบรอนต่างกัน แต่จะแตกต่างกันในเรื่องของพันธุ์ และระดับโบรอน โดยที่ระดับโบรอน 5 μM จะมีความเข้มข้นของโบรอนในส่วนที่เหลือสูงกว่าที่ระดับโบรอน 0 – 0.33 μM ส่วนพันธุ์ที่มีโบรอนในส่วนที่เหลือสูงสุดได้แก่พันธุ์ BRB 9 มี 9.07 mg B/kg ส่วนพันธุ์ที่เหลือทั้ง 5 พันธุ์ คือ Fang 60, SW41, Tatiara, BCMU 96-9 และ CMBL 92029 มีโบรอนในส่วนที่เหลือไม่ต่างกันคือ 4.86 – 6.00 mg B/kg (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อความเข้มข้นของโบรอน (mg B/kg) ในส่วนที่เหลือของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์

พันธุ์ (G)	ระดับโบรอน (μM B)				เฉลี่ย
	0	0.1	0.33	5	
ข้าวสาลี					
Fang 60	7.50	5.50	4.39	6.52	6.00 A
SW41	5.68	5.54	5.04	6.96	5.80 A
Tatiara	4.12	4.00	5.09	6.97	5.04 A
ข้าวบาร์เลย์					
BRB 9	8.90	7.99	9.1	10.27	9.07 B
BCMU 96-9	5.22	4.85	3.79	6.12	5.00 A
CMBL 92029	3.75	4.64	5.02	6.06	4.86 A
เฉลี่ย	5.88 a	5.42 a	5.40 a	7.15 b	
		G	B	GxB	
F - test		**	**	ns	
LSD (0.05)		1.2	0.9		

** แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ns ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)

ตัวอักษรที่ตามหลังตัวเลขในแถวเดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ที่ตามหลังตัวเลขในคอลัมน์เดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

การทดลองที่ 2

1. ผลของโบรอนต่อการเจริญเติบโตของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์

1.1 ความสูง

ระดับโบรอนไม่มีอิทธิพลต่อความสูงของข้าวสาลีพันธุ์ SW41 และข้าวบาร์เลย์พันธุ์ BRB 9 โดยข้าวสาลีมีความสูงเฉลี่ย 86 ซม. และข้าวบาร์เลย์ 82 ซม. (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อความสูง (ซม.) ของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์

พันธุ์ (G)	ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)		เฉลี่ย
	0	10	
SW41	85.1	87.9	86.5
BRB 9	82.2	81.2	81.7
เฉลี่ย	83.6	84.5	
	G	B	GxB
F - test	ns	ns	ns

ns ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)

1.2 อายุออกรวง

ข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์ตอบสนองต่อโบรอนต่างกัน โดยที่ระดับ B0 และ B10 อายุการออกรวงของข้าวสาลีไม่มีความแตกต่างกัน คือมีอายุประมาณ 57 วัน ส่วนในข้าวบาร์เลย์อายุการออกรวงจะต่างกันคือ การเพิ่มโบรอนเป็น B10 ทำให้อายุออกรวงเร็วขึ้นกว่า B0 ประมาณ 3 วัน (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 อิทธิพลของระดับโบรอนต่ออายุออกรวง (วัน) ของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์

พันธุ์ (G)	ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)		เฉลี่ย
	0	10	
SW41	56.9 c	57.3 c	57.1
BRB 9	49.1 b	45.8 a	47.4
เฉลี่ย	53.0	51.6	
	G	B	GxB
F – test	**	*	*
LSD (0.05)	1.0	1.0	1.4

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ตัวอักษรที่ตามหลังตัวเลข แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

1.3 น้ำหนักแห้ง

ระยะที่ต้นหลักตั้งท้อง พบว่า น้ำหนักแห้งของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์ไม่เพิ่มขึ้นเมื่อเพิ่มระดับโบรอนโดยข้าวสาลีมีน้ำหนักแห้ง 50.8-55.1 กรัม ส่วนข้าวบาร์เลย์มีน้ำหนักแห้ง 19-23 กรัม เมื่อเวลาผ่านไปจนกระทั่งเข้าสู่ระยะหน่อที่ 1 และ 2 ตั้งท้องข้าวสาลีจะมีการสะสมน้ำหนักแห้งเพิ่มขึ้น คือที่ B0 จะมีน้ำหนักแห้งเพิ่มเป็น 65 กรัม และที่ B10 เพิ่มเป็น 67 กรัม โดยที่ทั้งสองระดับโบรอนข้าวสาลีมีน้ำหนักแห้งไม่แตกต่างกัน ส่วนข้าวบาร์เลย์ก็มีการสะสมน้ำหนักแห้งเพิ่มขึ้นเมื่อระยะเวลาผ่านไป คือที่ B0 มีน้ำหนักเพิ่มขึ้นเป็น 40 กรัม และ 30 กรัม ที่ B10 โดยที่ B0 จะมีอัตราการผลิตน้ำหนักแห้งสูงกว่าที่ B10 (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อน้ำหนักแห้ง (กรัม/กระถาง) ของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์

ระยะการเก็บ	พันธุ์ (G)							
	SW41				BRB 9			
	ระดับโบรอน (μM B)				ระดับโบรอน (μM B)			
	B0		B10		B0		B10	
เก็บครั้งที่ 1 (H1) ¹	55.1 bA		50.8 bA		22.8 aA		18.8 aA	
เก็บครั้งที่ 2 (H2) ²	65.4 cA		67.2 cA		40.4 bB		29.6 aB	
	G	B	H	GxB	GxH	BxH	GxBxH	
F - test	**	**	**	*	ns	ns	*	
LSD (0.05)	2.6	2.6	2.6	3.6			5.2	

* แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

** แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ns ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)

ตัวอักษรพิมพ์เล็กที่ตามหลังตัวเลขในแถว แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ที่ตามหลังตัวเลขในคอลัมน์เดียวกัน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

2. ผลของโบรอนต่อองค์ประกอบผลผลิตและผลผลิตของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์

2.1 จำนวนหน่อ/ต้น

จำนวนหน่อ/ต้น ของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์ตอบสนองต่อระดับของโบรอนต่างกัน โดยการเพิ่มระดับโบรอนไม่มีผลต่อการสร้างหน่อของข้าวสาลีแต่จะมีผลต่อการสร้างหน่อของข้าวบาร์เลย์ คือจำนวนหน่อจะเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าเมื่อลดระดับโบรอนจาก $10 \mu\text{M}$ เป็น $0 \mu\text{M}$ (ตารางที่ 15)

¹ เก็บครั้งที่ 1 (H1) = ระยะที่ต้นหลักตั้งท้อง

² เก็บครั้งที่ 2 (H2) = ระยะที่หน่อ 1 และ 2 ตั้งท้อง

ตารางที่ 15 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อการสร้างหน่อ (จำนวนหน่อ/ต้น) ของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์

พันธุ์ (G)	ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)		เฉลี่ย
	0	10	
SW41	12.0 a	9.6 a	10.8
BRB 9	32.4 b	15.5 a	23.9
เฉลี่ย	22.2	12.5	
	G	B	GxB
F – test	**	**	**
LSD (0.05)	3.8	3.8	8.6

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ตัวอักษรที่ตามหลังตัวเลข แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

2.2 จำนวนรวง/ต้น

ระดับของโบรอนไม่มีอิทธิพลต่อจำนวนรวง/ต้น ของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์แต่จำนวนรวงของข้าวบาร์เลย์จะสูงกว่าของข้าวสาลี (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อการสร้างรวง (จำนวนรวง/ต้น) ของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์

พันธุ์ (G)	ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)		เฉลี่ย
	0	10	
SW41	7.2	6.4	6.8
BRB 9	17.0	13.1	15.0
เฉลี่ย	12.1	9.8	
	G	B	GxB
F – test	**	ns	ns
LSD (0.05)	3.2		

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ns ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)

2.3 จำนวนช่อดอกย่อย/รวง

ที่ B0 และ B10 ข้าวสาลีมีช่อดอกย่อย/รวง ไม่ต่างกันทั้งในส่วนของต้นหลัก, หน่อที่ 1 และ 2 และรวงที่เหลือทั้งหมด โดยที่ B0 รวงของต้นหลักมีช่อดอกย่อย 17.6, หน่อ มี 16.5 รวงที่เหลือ 15.3 และที่ B10 มีจำนวน 19, 17.9 และ 15.7 ช่อดอกย่อย/รวง ตามลำดับ นอกจากนี้ที่ B0 ต้นหลักมีจำนวนช่อดอกย่อยมากกว่ารวงที่เหลือ ส่วนที่ B10 ต้นหลักและหน่อมีจำนวนช่อดอกย่อยมากกว่ารวงที่เหลือ สำหรับข้าวบาร์เลย์นั้นพบว่า การเพิ่มระดับโบรอนจาก B0 เป็น B10 จะทำให้ข้าวบาร์เลย์มีจำนวนช่อดอกย่อยเพิ่มขึ้น ทั้งในส่วนต้นหลัก, หน่อและรวงที่เหลือ โดยต้นหลักเพิ่มจาก 8.9 เป็น 16.9 หน่อเพิ่มจาก 8.5 เป็น 17.4 และรวงที่เหลือเพิ่มจาก 7.7 เป็น 12.6 ช่อดอกย่อย/รวง ในสภาพที่ขาดโบรอน ส่วนต่างๆ ของข้าวบาร์เลย์มีจำนวนช่อดอกย่อยไม่ต่างกัน แต่ที่ B10 รวงที่เหลือจะมีช่อดอกย่อยต่ำกว่าของต้นหลัก และหน่อ (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อการสร้างช่อดอกย่อย (จำนวนช่อดอกย่อย/รวง) ของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์

ส่วนของ	พันธุ์ (G)						
	SW41			BRB 9			
	ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)		ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)				
	B0	B10	B0	B10	B0	B10	
ต้นหลัก	17.6 cB	19.0 cC	8.9 aA	16.9 bcB			
หน่อที่ 1 และ 2	16.9 bAB	17.9 bBC	8.5 aA	17.4 bB			
หน่อที่เหลือ	15.3 cA	15.7 cA	7.7 aA	12.6 bB			
	G	B	S	GxB	GxS	BxS	GxBxS
F - test	**	**	**	**	ns	*	*
LSD (0.05)	0.6	0.6	0.7	0.8		1.0	1.5

* แยกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

** แยกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ns ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)

ตัวอักษรพิมพ์เล็กที่ตามหลังตัวเลขในแถวเดียวกันแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ตัวอักษรพิมพ์ที่ใหญ่ที่ตามหลังตัวเลขในคอลัมน์เดียวกันแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

2.4 จำนวนเมล็ด/รวง

ในสภาพ B0 รวงของต้นหลัก, หน่อที่ 1 และ 2 และรวงที่เหลือของข้าวสาลีแทบจะไม่ติดเมล็ดเลย แต่เมื่อเพิ่มโบรอนเป็น B10 ข้าวสาลีมีการติดเมล็ดเพิ่มขึ้น แต่ต้นหลักจะติดเมล็ดมากที่สุดเป็น 44.5 เมล็ด, หน่อ 38.7 เมล็ด และรวงที่เหลือ 30.4 เมล็ด ส่วนในข้าวบาร์เลย์นั้นพบว่า จำนวนเมล็ด/รวงจะ เพิ่มขึ้นตามการเพิ่มระดับโบรอนโดยที่ B0 ต้นหลักจะติดเมล็ด 2.7 และเพิ่มเป็น 16.7 ที่ B10, หน่อ ติด 1.5 และเพิ่มเป็น 17.2 เมล็ด และรวงที่เหลือเพิ่มจาก 0.2 เป็น 12.5 เมล็ด ในสภาพที่ไม่ใส่โบรอน ต้นหลักจะมีเมล็ดมากกว่ารวงที่เหลือ ส่วนที่ B10 ต้นหลักและหน่อจะมีเมล็ดสูงกว่ารวงที่เหลือ (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อจำนวนเมล็ด/รวง ของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์

ส่วนของ	พันธุ์ (G)						
	SW41			BRB 9			
	ระดับโบรอน (μM B)		ระดับโบรอน (μM B)				
	B0	B10	B0	B10	B0	B10	B0
ต้นหลัก	0.1 aA	44.5 dC	2.7 bB	16.7 cB			
หน่อที่ 1 และ 2	0.3 aA	38.7 cB	1.3 aA	18.2 bC			
หน่อที่เหลือ	0.6 aA	30.4 cA	0.2 aA	12.5 bA			
	G	B	S	GxB	GxS	BxS	GxBxS
F - test	**	**	**	*	**	**	**
LSD (0.05)	0.5	0.5	0.6	0.7	0.9	0.9	1.3

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ns ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)

ตัวอักษรพิมพ์เล็กที่ตามหลังตัวเลขในแถวเดียวกันแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ที่ตามหลังตัวเลขในคอลัมน์เดียวกันแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

2.5 จำนวนเมล็ด/กระถาง

จำนวนเมล็ด/กระถางของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์ตอบสนองต่อระดับโบรอนแตกต่างกัน โดยอัตราการเพิ่มจำนวนเมล็ด/รวง ของข้าวสาลีจะสูงกว่าของข้าวบาร์เลย์ คือ ที่ B0 ข้าวสาลีมีจำนวน 31 เมล็ด ในขณะที่ข้าวบาร์เลย์มีจำนวน 122 เมล็ด และจำนวนเมล็ดของข้าวสาลีเพิ่มเป็น 2243 เมล็ด ส่วนข้าวบาร์เลย์เพิ่มเป็น 1774 เมล็ด เมื่อเพิ่มโบรอนเป็น 10 μM (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อจำนวนเมล็ด/กระถาง ของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์

พันธุ์ (G)	ระดับโบรอน (μM B)		เฉลี่ย
	0	10	
SW41	31.3 a	2243.7 c	1137.5
BRB 9	122.3 a	1774.7 b	948.5
เฉลี่ย	76.8	2009.2	
	G	B	GxB
F – test	**	*	*
LSD (0.05)	185.2	185.2	261.9

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ตัวอักษรที่ตามหลังตัวเลข แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

2.6 ผลผลิตเมล็ด (กรัม/กระถาง)

การเพิ่มระดับโบรอนทำให้ผลผลิตของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์เพิ่มขึ้น แต่เพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่างกัน คืออัตราการเพิ่มขึ้นของข้าวสาลีสูงกว่าข้าวบาร์เลย์ โดยเพิ่มจาก 1.3 กรัม เป็น 82.6 กรัม ส่วนข้าวบาร์เลย์ผลผลิตเพิ่มจาก 5.2 กรัม เป็น 67.2 กรัม (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อผลผลิต (กรัม/กระถาง) ของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์

พันธุ์ (G)	ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)		เฉลี่ย
	0	10	
SW41	1.3 a	82.6 c	42.0
BRB 9	5.2 a	67.2 b	36.2
เฉลี่ย	3.2	74.9	
	G	B	GxB
F – test	ns	**	*
LSD (0.05)		6.7	9.5

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ns ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P < 0.05$)

ตัวอักษรที่ตามหลังตัวเลข แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

2.7 ดัชนีการติดเมล็ด

การเพิ่มระดับโบรอน ทำให้ต้นหลัก, หน่อที่1และ2 และรวงที่เหลือของทั้งข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์ มีเปอร์เซ็นต์การติดเมล็ดเพิ่มขึ้น โดยต้นหลักของข้าวสาลีจะเพิ่มขึ้นจาก 0.3 เป็น 97.7%, 0.8 เป็น 97.6% ในหน่อ และรวงที่เหลือจาก 2.2 เป็น 94.8% ซึ่งทั้งต้นหลัก หน่อ และรวงที่เหลือของข้าวสาลีมีเปอร์เซ็นต์การติดเมล็ดไม่แตกต่างกัน ทั้งที่ระดับ B0 และที่ระดับ B10 โดยที่ B0 มีเปอร์เซ็นต์การติดเมล็ดตั้งแต่ 0.3-2.2% และที่ B10 ตั้งแต่ 94.8-97.7% ส่วนข้าวบาร์เลย์นั้นพบว่า ที่ B0 รวงที่เหลือจะมีเปอร์เซ็นต์การติดเมล็ดต่ำสุดคือ 5.1% หน่อ 20.8% และต้นหลัก 24.6% แต่ที่ B10 ทุกส่วนของข้าวบาร์เลย์ต่างมีเปอร์เซ็นต์การติดเมล็ดเพิ่มสูงขึ้นเป็น 98-99% (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อดัชนีการติดเมล็ด ของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์

ส่วนของ	พันธุ์ (G)						
	SW41			BRB 9			
	ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)		ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)				
	B0	B10	B0	B10	BxS	GxB	GxBxS
ต้นหลัก	0.3 aA	97.7 cB	24.6 bC	98.0 cA			
หน่อที่ 1 และ 2	0.8 aA	97.6 cB	20.8 bB	99.0 cA			
หน่อที่เหลือ	2.2 aA	94.8 bB	5.0 aA	98.0 bA			
	G	B	S	GxB	GxS	BxS	GxBxS
F - test	**	**	**	*	**	*	**
LSD (0.05)	1.4	1.4	1.7	2.0	2.4	2.4	3.4

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ns ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)

ตัวอักษรพิมพ์เล็กที่ตามหลังตัวเลขในแถวเดียวกันแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ที่ตามหลังตัวเลขในคอลัมน์เดียวกันแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

3. ความเข้มข้นของโบรอนในเนื้อเยื่อ (mg B/kg)

3.1 ในรวง

เมื่อไม่ใส่โบรอน ข้าวสาทิมีโบรอนในรวงของต้นหลัก 5.2 mg B/kg (H1) ถึง 5.9 mg B/kg (H2) ส่วนข้าวบาร์เลย์มีโบรอน 3.1 mg B/kg (H1) ถึง 3.6 mg B/kg (H2) และเมื่อเพิ่มระดับโบรอนเป็น B10 พบว่าในระยะที่ต้นหลักตั้งท้อง (H1) ทั้งข้าวสาทิและข้าวบาร์เลย์มีโบรอนในรวงไม่เปลี่ยนแปลง เมื่อเวลาผ่านไปจนกระทั่งเข้าสู่ระยะที่หน่อ 1 และ 2 ตั้งท้อง (H2) โบรอนในรวงของข้าวสาทิเพิ่มเป็น 8.8 mg B/kg และข้าวบาร์เลย์เพิ่มเป็น 7.7 mg B/kg (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อความเข้มข้นของโบรอน (mg B/kg) ในรวงต้นหลัก ของข้าวสาทิและข้าวบาร์เลย์

ระยะการเก็บ	พันธุ์ (G)						
	SW41		BRB 9				
	ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)		ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)				
	B0	B10	B0	B10			
เก็บครั้งที่ 1 (H1)	5.2	5.8	3.1	4.2			
เก็บครั้งที่ 2 (H2)	5.9	8.8	3.6	7.7			
	G	B	H	GxB	GxH	BxH	GxBxH
F - test	**	**	**	ns	ns	*	ns
LSD (0.05)	0.6	0.6	0.6			0.9	

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ns ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)

ส่วนของต้นหลัก และหน่อที่ 1 กับ 2 ของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์ตอบสนองต่อการเพิ่มระดับโบรอนไม่แตกต่างกัน โดยที่ B0 ต้นหลักของข้าวสาลีมีโบรอนในรวง 5.9 mg B/kg และ 4.8 mg B/kg ในรวงของหน่อ ส่วนต้นหลักของข้าวบาร์เลย์มีโบรอนในรวง 3.6 mg B/kg และ 4.2 mg B/kg ในรวงของหน่อ เมื่อเพิ่มโบรอนเป็น B10 ในข้าวสาลี โบรอนในรวงของต้นหลักเพิ่มขึ้นเป็น 8.8 mg B/kg ส่วนข้าวบาร์เลย์มีโบรอนเพิ่มขึ้นเป็น 7.7 mg B/kg และที่ B0 พบว่าข้าวสาลีมีความเข้มข้นของโบรอนภายในรวงของต้นหลักสูงกว่าของข้าวบาร์เลย์ (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อความเข้มข้นของโบรอน (mg B/kg) ในรวงของต้นหลักกับหน่อ 1 และ 2 ที่ระยะการเก็บครั้งที่ 2 (เมื่อหน่อตั้งท้อง)

รวงของ	พันธุ์ (G)						
	SW41		BRB 9				
	ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)		ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)				
	B0	B10	B0	B10			
ต้นหลัก	5.9	8.8	3.6	7.7			
หน่อที่ 1 และ 2	4.8	7.3	4.2	8.6			
	G	B	S	GxB	GxS	BxS	GxBxS
F - test	*	**	ns	*	**	ns	ns
LSD (0.05)	0.7	0.7		1.0	1.0		

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ns ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)

3.2 ในใบธง

ข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์มีการตอบสนองต่อการเพิ่มระดับโบรอน แตกต่างกันเมื่อระยะของการเก็บต่างกัน เมื่อไม่ได้โบรอนดินหลักของข้าวสาลีมีโบรอนในใบธง 3.4 mg B/kg ถึง 3.7 mg B/kg ส่วนข้าวบาร์เลย์มีโบรอน 4.3 mg B/kg ถึง 5.9 mg B/kg ส่วนในระยะที่ต้นหลักตั้งท้อง (H1) การเพิ่มระดับโบรอนลงไปในสารละลายธาตุอาหาร ทำให้มีความเข้มข้นโบรอนในใบธงเพิ่มขึ้น โดยข้าวสาลีจะเพิ่มจาก 3.4 เป็น 11.5 mg B/kg และข้าวบาร์เลย์เพิ่มจาก 4.3 เป็น 11.2 mg B/kg เมื่อระยะเวลาผ่านไปจนหน่อที่ 1 และ 2 ตั้งท้อง (H2) พบว่าข้าวบาร์เลย์มีโบรอนในใบธงเพิ่มขึ้นมากกว่าข้าวสาลี คือจะเพิ่มเป็น 28.8 mg B/kg ส่วนข้าวสาลีจะเพิ่มขึ้นเป็น 22.1 mg B/kg เมื่อพิจารณาที่สภาพ B0 ในระยะที่หน่อตั้งท้องพบว่าข้าวบาร์เลย์มีโบรอนสะสมในใบธงสูงกว่าข้าวสาลี 2.2 mg B/kg (ตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อความเข้มข้นของโบรอน (mg B/kg) ในใบธงของต้นหลัก

ระยะการเก็บ	พันธุ์ (G)						
	SW41		BRB 9				
	ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)		ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)				
	B0	B10	B0	B10			
เก็บครั้งที่ 1 (H1)	3.4 aA	11.5 bA	4.3 aA	11.2 bA			
เก็บครั้งที่ 2 (H2)	3.7 aA	22.1 dB	5.9 bA	28.8 cB			
	G	B	H	GxB	GxH	BxH	GxBxH
F - test	**	**	**	ns	**	**	*
LSD (0.05)	1.0	1.0	1.0		1.4	1.4	2.0

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ns ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)

ตัวอักษรพิมพ์เล็กที่ตามหลังตัวเลขในแถวเดียวกันแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ที่ตามหลังตัวเลขในคอลัมน์เดียวกันแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

ใบธงของต้นหลักและหน่อที่ 1 กับ 2 ของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์มีการตอบสนองต่อการเพิ่มระดับโบรอนไม่แตกต่างกัน โดยที่ B0 ต้นหลักของข้าวสาลีมีโบรอนในใบธง 3.7 mg B/kg และในหน่อมีโบรอน 6.8 mg B/kg ส่วนข้าวบาร์เลย์พบว่า ต้นหลักมีโบรอน 5.9 mg B/kg และหน่อมี 6.0 mg B/kg เมื่อเพิ่มระดับโบรอนเป็น B10 ทั้งต้นหลักและหน่อของข้าวสาลีจะมีโบรอนในใบธงเพิ่มขึ้นแต่อัตราการเพิ่มของต้นหลักจะมากกว่าหน่อ โดยต้นหลักมีโบรอนเพิ่มเป็น 22.1 mg B/kg ส่วนหน่อเพิ่มเป็น 20.4 mg B/kg ในข้าวบาร์เลย์ก็เช่นเดียวกันคือโบรอนในใบธงเพิ่มขึ้นแต่อัตราการเพิ่มของต้นหลักจะมากกว่า หน่อ คือ โบรอนในต้นหลักจะเพิ่มขึ้นเป็น 28.8 mg B/kg ส่วนหน่อ มีโบรอนเพิ่มเป็น 20.3 mg B/kg (ตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อความเข้มข้นของโบรอน (mg B/kg) ในใบธงของต้นหลักกับหน่อ 1 และ 2 ที่ระยะการเก็บครั้งที่ 2

ส่วนของ	พันธุ์ (G)						
	SW41		BRB 9				
	ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)		ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)				
	B0	B10	B0	B10			
ต้นหลัก	3.7	22.1	5.9	28.8			
หน่อที่ 1 และ 2	6.8	20.4	6.0	20.3			
	G	B	S	GxB	GxS	BxS	GxBxS
F - test	**	**	**	*	**	**	ns
LSD (0.05)	1.0	1.0	1.0	1.7	1.7	1.7	

* แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ns ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P < 0.05$)

3.3 ในลำต้นรวมกาบใบ

พันธุ์มีการตอบสนองต่อการเพิ่มระดับโบรอนในแต่ละระยะของการเก็บไม่แตกต่างกัน เมื่อไม่ใส่โบรอน ข้าวสาลีมีโบรอนในลำต้นรวมกาบใบของต้นหลัก 3.2 mg B/kg ทั้งที่ H1 และ H2 ส่วนข้าวบาร์เลย์มีโบรอน 3.4 mg B/kg ที่ H1 ถึง 3.8 mg B/kg ที่ H2 และเมื่อเพิ่มระดับโบรอนเป็น B10 พบว่าในระยะที่ต้นหลักตั้งท้อง (H1) ทั้งข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์มีโบรอนในลำต้นรวมกาบใบ 5.3 และ 4.7 mg B/kg ตามลำดับ เมื่อเข้าสู่ระยะที่หน่อ ตั้งท้อง (H2) ข้าวสาลีมีโบรอนเพิ่มเป็น 6.4 mg B/kg และเพิ่มเป็น 7.4 mg B/kg ในข้าวบาร์เลย์ (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 26 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อความเข้มข้นของโบรอน (mg B/kg) ในลำต้นรวมกาบใบของต้นหลัก

ระยะการเก็บ	พันธุ์ (G)						
	SW41		BRB 9				
	ระดับโบรอน (μ M B)		ระดับโบรอน (μ M B)				
	B0	B10	B0	B10			
เก็บครั้งที่ 1 (H1)	3.2	5.3	3.4	4.7			
เก็บครั้งที่ 2 (H2)	3.2	6.4	3.8	7.4			
	G	B	H	GxB	GxH	BxH	GxBxH
F - test	ns	**	**	ns	ns	*	ns
LSD (0.05)		0.5	0.5			0.8	

* แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ns ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($P < 0.05$)

ความเข้มข้นของโบรอนในลำต้นรวมกาบใบของหน่อที่ 1 และ 2 ของข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์ตอบสนองต่อการเพิ่มระดับโบรอนไม่แตกต่างกันแม้ว่าระยะการเก็บจะต่างกันโดย เมื่อไม่ใส่โบรอนข้าวสาลีมีโบรอน 2.5 mg B/kg ที่ H1 ถึง 3.8 mg B/kg ที่ H2 ส่วนข้าวบาร์เลย์มีโบรอน 3.0 mg B/kg ที่ H1 ถึง 3.8 mg B/kg ที่ H2 และเมื่อเพิ่มระดับโบรอนเป็น B10 พบว่าที่ระยะต้นหลักตั้งท้อง (H1) ข้าวสาลีมีโบรอนเพิ่มเป็น 6.8 mg B/kg และข้าวบาร์เลย์เพิ่มเป็น 5.1 mg B/kg ในระยะที่หน่อตั้งท้อง (H2) ก็เช่นกันคือข้าวสาลีมีโบรอนเพิ่มขึ้นเป็น 6.7 mg B/kg และเป็น 7.0 mg B/kg ในข้าวบาร์เลย์ (ตารางที่ 27)

ตารางที่ 27 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อความเข้มข้นของโบรอน (mg B/kg) ในลำต้นรวมกาบใบของหน่อ 1 และ 2

ระยะการเก็บ	พันธุ์ (G)						
	SW41		BRB 9				
	ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)		ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)				
	B0	B10	B0	B10			
เก็บครั้งที่ 1 (H1)	2.5	6.8	3.0	5.1			
เก็บครั้งที่ 2 (H2)	3.8	6.6	3.8	7.0			
	G	B	H	GxB	GxH	BxH	GxBxH
F - test	ns	**	*	ns	ns	ns	ns
LSD (0.05)		0.8	0.8				

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ns ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)

ต้นหลักและหน่อของข้าวสาทิและข้าวบาร์เลย์ตอบสนองต่อระดับโบรอนไม่ต่างกันในระยะที่ต้นหลักตั้งท้อง (H1) เมื่อไม่ใส่โบรอน พบว่า ต้นหลักของข้าวสาทิมีโบรอน 3.2 mg B/kg และในหน่อมีโบรอน 2.5 mg B/kg ส่วนต้นหลักของข้าวบาร์เลย์มีโบรอน 3.4 mg B/kg และในหน่อมีโบรอน 3.0 mg B/kg เมื่อเพิ่มระดับโบรอนเป็น B10 ในต้นหลัก ของข้าวสาทิมีโบรอน 5.3 และ 6.8 mg B/kg ในหน่อส่วนต้นหลักของข้าวบาร์เลย์มีโบรอน 4.7 และในหน่อมี 5.1 mg B/kg (ตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 อิทธิพลของระดับโบรอนต่อความเข้มข้นของโบรอน (mg B/kg) ในลำต้นรวมกาบใบของต้นหลักกับหน่อ 1 และ 2 ที่ระยะการเก็บครั้งที่ 1

ส่วนของ	พันธุ์ (G)						
	SW41		BRB 9				
	ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)		ระดับโบรอน ($\mu\text{M B}$)				
	B0	B10	B0	B10			
ต้นหลัก	3.2	5.3	3.4	4.7			
หน่อที่ 1 และ 2	2.5	6.8	3.0	5.1			
	G	B	S	GxB	GxS	BxS	GxBxS
F - test	ns	**	ns	*	ns	ns	ns
LSD (0.05)		0.7	0.3				

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.05$

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.01$

ns ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)